

Megjelen hetenkint kétszer
szerda és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoralja-Ujhely, főtér 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknek minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Nyiltérben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Meczner Gyula
főszerkesztő.

dr. Perényi József
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Egész évre 10 korona félfévre 5 kor.
negyedévre 2.50 kor.

— Egyes szám ára 10 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill. Petit betűnél nagyobb, avagy disz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
termérték szerint egy négyeszőg centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknek ár-
kedvezmény.

Jön az önkényuralom.

Kormánybiztos Ujhelyben.

Vigécek működése.

— jan. 24.

Napról-napra sűrűbben halljuk, hogy a Bécsből szerte indított mozgósítási tervek és parancsok nem vaklárma, de tényleges készülődés Magyarország ellen.

A magyar alkotmánynak s a vármegyék autonóm jogának teljes felfüggesztése, a katonai direktorium behozatala, a törvényhatóságok és járások székhelyeinek katonai karhatalommal való megszállása, az adók erőszakos behajtása, az ujoncozásnak kényszer útján leendő keresztülvitele, — ime ezek mind ama jök, melyek most részükre kilátásba vannak helyezve.

A tegnapielőtti *udvari bálon*, a melyre az összes hadtest parancsnokok meghívást nyertek, talán eldőlt a mi sorsunk is.

Az udvar táncolt, a hölgyek és tábornokok mulattak.

Farsang van, most van az ideje.

A tánc egy órára megszűnik, a lelkesült kedélyhangulatban levő cifra generálisok pezsgő mellé ülnek és döntenek Magyarország sorsa felett.

Felosztják maguk közt ezt a szerencsétlen *tartományt*. A térképén kijelölik, hogy melyik excellenciás ur melyik vidékre vonuljon. Aszerint, hogy az egyik vadászni, a másik halászni, a harmadik madarászni óhajt. És ennek a tanácskozásnak az elnöke az *alkotmányos* magyar miniszterelnök! Ki hiszi el??

Micsoda népbolondítás, — mily silány önámítás!

A vármegyénk székhelyén legújabbán történekről az alábbiakban számolunk be:

A huszármester kiüzése.

Ha gr. Hadik Béla most látná az ő kedvelt huszármesterét, — nem tudom mit szólna a „rendcsinálók” működéséhez. (Korbácsot fogna rájuk.)

Messze vidékről hozta ide ezt a hatalmas, szép szál embert, aki ha kísérte a mi feledhetlen főispánunkat, mindenki megbámulta a remek szép férfiut. Ezt a testben hatalmas természetű, erkölcsileg kötelességű, szorgalmas embert, mint veszett kutyát akarták éjnek idején kiverni a megyeházából. És ki? Egy silány, vak eszköze a kormánynak, az abszolutizmusnak első feckéje. Egy vigéc, akinek hajszála kevés van, de váltója annál több.

Befogadhat a régi börtön sok osztrák bakát. Igazi vár lesz a vármegyeházából. Vára az önkénynek, a buta cinizmusnak, menhelye a haza ellenségeinek.

A kitessékelt titkár ur.

Konez főispáni titkár mélyen érzi valaminek a hiányát. Ez a valami pedig esekélyesség, nem más, mint a *társadalmi élet*. Végre is az ember társas lény, és egy a társadalomból száműzött ember sorsa alábvaló az illavai fegyencénél, mert még az is elbeszélgethet rabtársaival.

Konez ur a legutóbbi vasárnap délutánját a Skergula István kávéházában akarta eltölteni. Itt azonban rosszul járt, mert felismerték és Konez ur csipős megjegyzések közt *kikévé-házbolisított*. Történt pedig az esemény ilyen képen: Konez titkár Somosy András sátoraljaujhelyi kir. ügyész társaságában szűresülgette feketéjét, — miközben belépett a kávéházba dr. Fried Lajos, aki felismerve Konezot, harsány hangon szólt: Ilyen emberrel egy helyiségben nem tartózkodom. Majd felszólította a kávést, hogy vagy Konezot távolítsa el, vagy a többi vendégek hagyják oda a helyiséget. A jelen voltak egyhanguan állást foglaltak dr. Fried mellett s így bizony Konez urnak kellett hamarosan távoznia; még kávéja kifizetését is az ügyészre bízta.

Tüntetés a vigéc ellen.

Január 21-én, vasárnap délután a helyi függetlenségi párt elnöke, a kör helyiségeibe érkekezletre hívta össze a város polgárságát. Óriási közönség jelent meg. Az érkekezletet Pekáry Gyula elnök megnyitva, rá mutatott a jelen szomorú politikai helyzetre, majd együttérzésre, összetartásra hívta fel a város közönségét. Sok szép beszéd hangzott a Pekáryén kívül is, és a nagyközönség az esti órákban lelkes hangulatban oszlott el. Egy kisebb csoport a megyeház előtt megállva, ott hazafias dalokat énekel s hatalmas abeugolással tisztelte a gyűtt-menteket. A csendőrség azonban kirohant a megyeházából s a tömeget szétoszlatta.

Kormánybiztos Ujhelyben.

Január 21-én őrgrof Pallavicini főispán ismét megérkezett Ujhelybe és katonák sora alá közt gyalog vonult be lakására. Most azonban már nem jött egyedül. A nagy munkában segítségére van szüksége s így történt, hogy bizonyos Szabó László nevű idegen személyében kormánybiztos is hozott magával. — Most már négyen vannak, így egyesült erővel tehát majd csak elkományozzák Zemplén vármegyét. Eddig ugyan kormánybiztosokat csak olyan helyekre küldtek, ahol tehetetlen elemek tartották a gyeplőt; a Szabó László kormánybiztosi kiküldetése tehát annak a jele, hogy sem Pallavicini, sem Kispál nem sokat biznak a saját erejükben, azért kerestek még egy Szabót is magukhoz.

Majd meglátjuk mitől lesz jó az új jövevény kirándulása.

Kiüzött irnok.

Hutter Kálmán megyei irnokról már említettük, hogy a nevére Kispál vigéc által címzett térítvevényes levelet nem fogadta el.

A regénynek természetesen folytatása következett. — Jan. 22-én d. e. 9 órakor beállított egy esendőr-mester (irnokhoz nem küldenek főhadnagyot) hat esendőr kíséretében és felszólította Huttert, hogy hurcolkodjék ki a vármegyeházából s oda többé be ne tegye a lábát.

A szorgalmas, becsületes fiatal tisztviselő engedett az erőszaknak, vette kabátját, de mielőtt a küszöböt átlépte volna, felkérte a csendőrmestert, hogy adja át Kispálnak ezt az üzenetet:

— Mondja meg a vigécnek, hogy izé.

Ezzel esendőri kíséret mellett kilépett a megyeház kapuján.

Ilyen események vannak ma napirenden, — míg a kormány tagjai táncolnak. Dícső farsang!

Lövés vagy mi?

Január 22-ikének volt még egy szenzációs eseménye. D. e. fél 10 órakor a vármegyeház nagy termének jobb oldali erkély ablakán egy golyó süvített be. Hogy honnan jött, azt majd kideríti Kispál a kétszázad baka- és 50 esendőrrel, hogy kinek volt szánya, erre könnyű lenne felelni.

Mi abban a meggyőződésben élünk, hogy ha ez a hír igaz, akkor ez *megrendelt golyó* volt, melylyel a Kispálok nem akartak mást elérni, mint azt hogy vis majorra hivatkozva, a statáriális eljárást, a városnak katonai megszállását ilyen alapon *jogosan* követelhessek.

A golyó kárt nem tett senkiben és semmiben, tehát ez a körülmény is vélekedésünk mellett bizonyít. Ha egy igazán orgyilkos szándéku magyar ló, az nem csinálta volna a dolgát ilyen számáru; annál kevésbé, mert mindenki tudja, hogy itt a polgárság nyugodt és egy két inasgyerek által elrikkantott abeugon túl nem ment és nem is fog menni senki. Utóbb kint, hogy inasgyerekek gummi puskából bocsátottak egy golyót az ablaknak s ettől ijedt meg Kispál olyan igen.

Fázik a vigéc.

Ugyancsak január 22-én, — nagyon hűvösre fordulván már az idő, — Kispál vigéc valóságos őrgjongni kezdett a dermesztő levegőben.

— Fát! Fát! vagy megfagyok! böngött a vigéc.

Minthogy pedig a vármegyeház felső udvarában fa egyáltalában nem volt található, a vigéc betörette az alsó épület — a régi fogház — kapuját is egy katonai puskaműves-sel s az alsó udvarban végre rátalált az oly rég nélkülözött tűzifára.

Vigan lobog most már a fő- és alispáni helyiségekben a kályhák tüze. Piros lángjuk hívogatóan szól a vigécnek: jer ide! Ide való vagy te, a mi ölelő karjaink közé.

Szaporítják a katonaságot.

Az Eperjesről érkezett két század polyák bakát még keveslik Kispál et Comp. s jan. 22-én még újból 3—4 századot hozattak saját bőrük védelmére. — Elszállásolásukra alkalmasabb helyet nem találtak, mint a régi börtön helyiségeit. Már van fájuk is, csak enni legyen mit s vacognak egy kis szalma, akkor bátran kitelehetnek a kiürült börtönben. Éjjeli nyugodalmuk azonban aligha lesz, mert a régi börtön tudvalevően rémségesen el van lepve poloskával s így e kiéhezett fenevadak most örült lakmározást fognak csapni az idegenek véréből.

Nem irigylendő a helyzetük.

A Hivatalos Lap ügye.

Szerkesztőt, nyomdát kerestek jan. 22-én a „Vármegyei Hivatalos Lap” számára. Mert Kispálék szerint az eddigi — nem törvényes.

Valószínű, hogy most valamenyien összetett erővel fogják szerkeszteni az új haladóparti hivatalost; de kétkedünk rajta, hogy Ujhelyben akadna nyomdatulajdonos, aki a vigécek kezéből ezt a munkát elvállalja s a nemzeti küzdelem ellen harcba vigye önjerejét és gépeit.

Hogy borotválják a vigécet?

Furcsa eset volt még a Kispál borotválkozása is. Igaz, hogy csak véletlenül jutott hozzá, de nem is volt benne köszönet.

A vármegyeház új lakóit őrző esendőrök közül az őrmester vasárnap elküldött Gáspár helybeli borbélyhoz, egy szórmentesítő segéd irányában. A segéd megjelent s tükörsimára tisztította a csendőrmester ábrázatját.

Kispál helyettes ur végig nézte e műveletet s maga is kedvet kapott arra, hogy sárkeféhez hasonló arcra némileg jobb külsőt öltson. Felkérte a borbély segédet, hogy őt is hozza rendbe. A furfangos borbély nem mondott ellent. Kispál ur azonban hogy minden eshetőségnek elejét vegye, kikereste az 1878. évi V. törvénycíkket s annak 298. 301—319. §-át felolvasta a segéd előtt, amely §-ok a szándékos emberölés, súlyos testi sértés, borotválva való megvágás és hasonló rémes büntetésekről szólnak. (A vigéc jártas a büntető törvényben.) Miután a borbély biztosította, hogy nincs szándékában felakasztatni magát, Kispál ur leült, a borbély bezappanozta s egyetlen vágás nélkül szerencsésen le is borotválta — a fél arcát.

Ezután, mint aki jól végezte dolgát, fizetést sem várva, szedte a holmiját s utnak eredt. A félig megkoppasztott alispánhelyettes rémulten szaladt utána szapanos ábrázatával s folyton kiabált: hiszen még csak a féloldal van meg!

— Tudom — szólt nyugodtan a borbély s kiugrott a megyeház kapuján.

A vigéc gorombáskodik.

Fentartással közöljük a hirt — ámbár tudósítónknak egyik megyei tisztviselő beszélte el, — hogy jan. 22-én az egyik esendőr szuronyt fo-

RUM, COGNAC és TEA nagy választékban és jutányosan kapható
HRABÉCZY KÁLMÁN gyógyszerész üzletében (DROGERIA.)
Sátoraljaujhely, Főtér.

gott Kispálra s ha társai hirtelen meg nem ragadják: ledőfte volna a vigéce. A csendőrt megvasalva még az nap Kassára kísérték. Ennek az eseménynek pedig az az előzménye, hogy a megfázott Kispál rábódult egy csendőrré hogy „fűtsön be neki”. A csendőr illedelmesen felelt, hogy ő nem eselédnek, de hivatalos szolgálata van oda rendelve. — A didergő vigéce goromba kifejezésekkel illette a csendőrt, mire ez oly dühbe jött, hogy fegyverét lekapta válláról és csak kiesibe mult, hogy az egyinges és két lábravalós ur rosszul nem járt.

Rendőrségi ügyek.

Schmidt Lajos sátoraljauhelyi rendőrkapitány, ki — mint mult számunkban jeleztük, az idegen betolakodók kivágására sem vállalhata el, hogy a mai izgatott kedélyhangulat mellett, a rendelkezésére álló csekély erővel minden vigéce a testi épségeért felelős legyen, — a sok zaklatástól kimerülve képtelen lett terhes és fontos szolgálatát ellátni. Orvosi bizonyítvánnyal igazolta, hogy egészsége annyira megrendült, miszerint hivatalába be sem mehet s így egy havi szabadságot kért, amelyet a polgármester — a képviselő testület utólagos jóváhagyása reményében meg is adott neki. Schmidt rögtön elutazott a városból gyógykezelésére végett. Alig volt azonban talán a város határán túl, a vitéz alispánhelyettes csendőrökkel küldte Schmidt lakására az írásbeli parancsot, melyben őt állásától felfüggeszti. A kézbesítő csendőrök éjjel riasztották fel a házbelleket, kutattak a rendőrkapitány lakásán, de bizony az már nem volt otthon, nem tudták kinek kézbesíteni az ukázt. Azóta mindennap katonai és csendőr őrző-alkalmatlankodnak a Schmidt lakásán, lesve, hogy hátha haza jön és sikerül vele a felfüggesztő rendeletet közölni. — A zaklatások már mind erősebb mérveket kezdenek öltetni. Ma, január 23-án 25 lovas csendőr is érkezett városunkba, a város belterületén pedig csendőrök vették át a közbiztonsági szolgálatot, a rendőrlégénységet eltöltötték működésüktől s ezek most a rendőr lakatnyában ülnek tétlenül, pipázva.

Kapitány-fogdosás.

Zaboray Jenő, az ujhelyi rendőrség egyik civilbe öltözött rendőre hétfőn délelőtt a rendőrkapitányságtól egy átiratot vitt Szabó László kormánybiztoshoz. Az az nap délután tartandó szociálista-gyűlésre kértek tőle csendőri kirendeltséget, mivel a rendőrség csekély létszámával a rendet biztosítani nem lehetett. Zaboray a kormánybiztosnál találta Kispál Sándor vigécből felesperedett „vármegyei főjegyzőt” is, aki szóba ereszkedett a rendőrről és informáltatta magát a rendőrség állapotáról. Nagyon érdeklődött a többek között Schmidt Lajos rendőrkapitányról is, aki tudvalevőleg folyó hó 20-ika óta egy havi szabadságát élvezzi. A diszkurzus végén azután kérdést intézett Zaborayhoz, nem-e volna hajlandó szükség esetén átvenni a rendőrkapitányi hivatal vezetését, mire Zaboray nagyot nézett a „főjegyző” urra és sietett kijelenteni, hogy ebből az élvezetből nem kíván. Azóta a „vármegye pennája” folyton keres kapitány-helyettest, de nem talál.

A vármegyei kezelő-tisztviselők kiűzése.

Január 23-án d. e. fél 11 órakor megjelent Kispál fővigéce a vármegyei iktató-hivatalban. Magánosan nem merészkedik még a falak közt sem járni, tehát most is 4 csendőrrel kísértette magát.

A hivatalos helyiségében dolgozó Móré Géza vármegyei iktatóhoz a fővigéce azt a felszólítást intézte, hogy miután ő az iktatót elcsapta, — távozzék a vármegyházából.

Móré Géza kijelentette, hogy az erőszaknak engedni kénytelen s csend-

őr fedezet mellett távozott. A becsületben megőszült, Zemplén vármegye szolgálatában három évtizedet eltöltött tisztviselőt, Ujhelynek egyik előkelő polgárát szuronyos csendőrök kísérték ki a kapun...!

Kispál fővigéce ezután átment az irattári helyiségekbe és Spisovszky Imre irattárnokot s a mellette dolgozó Rettegny Andor díjnokot felszólította, hogy hát ő nem krokodilus, emberhussal sem él, ő igen szereti a jó tisztviselőt stb.; azért hát gondolják meg rögtönösen a dolgot s cselekedjenek a szegediek mintájára, t. i. engedelmessékedjenek a helyzet mai urainak. Sőt még arra is felkérte őket: hassanak oda, hogy a többi tisztviselők is fogadjanak engedelmességet és szolgálják az új rendszert. Spisovszky, ez a 17 év óta szolgáló, vasszorgalmu ember azonban nem az, aki vigécekkel alkudozik.

Azt felelte Kispálnak: „Mi Dókus Gyulával, Zemplén vármegye törvényes alispánjával teljesen azonosítjuk magunkat és szorosan alkalmazkodunk a törvényhatóság határozatahoz. Ettől eltérni jogunk nincs. Zemplén vármegye tisztviselői Szeged béréneinek példáját nem fogják követni soha!”

Ennek a becsületes szókimondásnak természetesen az lesz a következménye, hogy Spisovszky és Rettegny is a többinek a sorsára jutnak.

11 óra felé Kispál fővigéce a vármegyei kiadói hivatalba érkezett. — Tertinszky Gyula kiadót, az iroda főnökét, hasonlólag akarta megpuhítani, mint előbb az iktatót és irattárnokot. — Silány vállalkozása itt sem sikerült, mert Tertinszky Gyula, — Zemplénnek szintén egyik régi, hűséges tisztviselője, — nem volt kapható a szíren hangokra.

Két csendőr közrefogta a kiadót s kikísérte a vármegyházából.

Van már irnok.

Kispál fővigéce már fogott egy „irnokot”, még pedig nem is akármilyet, de olyat, amelyik szoknyában jár. — Orbán József nyugalmazott állami tanító őt lánya közül az egyiket kinevezte „irnokká”. — Ujabb vivmány a nő-emancipáció terén. Arra azonban kíváncsiak vagyunk: nagykoru-e már az új irnok-kisasszony? Mert a tisztviseléshez a nagykorúság is megkívántatik. Ha igen: ugy gratulálunk a szép előléptetéshez. Kár volt egyidejűleg a kedves papát is ki nem nevezni alispáni titkárrá, ide különösen alkalmas lenne. — A kisasszonyon kívül jelentkeztek még vagy három hivatali kérés céljából. Valószínű hogy fölveszik őket.

E helyen jegyezzük meg, hogy dr. Orbán Kálmán zemplénvármegyei árvaszéki h. jegyző szerkesztőségünkben kijelentette, hogy a gyászos szereplésű hölgygyel semmi féle rokonságban nem áll és öszintén sajnálja azt is, hogy ilyen névrokona akadt. — Szívesen kommentáljuk dr. Orbán ur nyilatkozatát — előre is tudjuk, hogy az ő családjából ilyen hajtások nem kerülnek ki.

Szegény az eklézsia.

Kispál fővigéce táviratilag panaszkodott a belügyminiszternek, hogy se fűtő, se világító... mitévő legyen!?

A készletben volt tüzfűtő ugyan, mihamar elpoecskolták, a helybeli villanytelep hazafias igazgatósága pedig, — már csak azért is, mert anyagi garancia most nincs rá, — a villanyvezetéket leszereltette s így a megyeháznak Kispál et Comp. által megszállott helyiségeiben nincs világítás, így a vigécek sőtétben kuksolják át a hosszú éjjeleket. Pénzt kérnek tehát a belügyminisztertől sóra, fára, gyertyára.

Nem kételkedünk hogy pénzt kapnak. De hogy fát és világítót kapnak-e pénztért, az már más kérdés. Pedig nálunk ilyeneket becsületszóra is szoktak adni megbízható embereknek... Az is megtörtént, hogy

a megrendelésre fát szállító vidéki szekereket a csendőrök erőszakkal hajtották be a megyeházába. A fát lerakatták, az árát kifizették s azután a szekereket kikísérték.

Favágó kerestek.

Két csendőr favágót keresett a vármegye jelen urai parancsából. A „Vörös ökör”-ben álldogált is vagy 15 ilyen munkás, akik azonban nem voltak hajlandók a megyeházában fát vágni, dacára minden kapacitálásnak. Már ez is élénk bizonyítéka annak, hogy még a favágó is megnézi ma, hogy kinek dolgozik s a hazafias érzés még e szegény, küzdelmes életű emberekben is élénk lánggal lobog.

Valahol az utcán végre is fogtak a csendőrök egy összetöpörödött, fűrészt-baltát cipelő alakot s ezt bevitték a megyeházába, fát vágni. — Nagyon didereghetnek ott Kispál urék, hogy csendőrökkel hajszoztatnak favágót.

Mi volt Kispál ezelőtt?

Dijnok volt az „Adria” biztosító társulatnál, ahol azonban még ebben az apró minőségben sem viselte magát valami kifogástalanul, mert kised állásából saját akaratán kívül távoznia kellett. Hogy viharos multja van, az különben az arcáról leri, mert ez egyáltalán nem rokonszenves. Már pedig idegen emberre az emberismerő ha rá tekint is: tisztában van azzal, hogy mivel van dolga.

EPIZODOK.

Egy szegény családapa, aki népes családját a legnagyobb nélkülözések közt tartja el, egy önfeladott pillanatban elment a megye mai uraihoz s állást kért tőlük. Meg is ígérték neki, hogy jól javadalmazott állást kap.

Othon eldiesekedett e reménységével feleségének.

Mikor másnap a szegény ember hazatért ebédre, lakásában senkit sem talált. Egy levél volt az asztalon, melyben szösz szerint a következők foglaltak: „Édes jó uram! Mire hazajössz, én már elutaztam. A gyerekeket is elvittem. Addig míg szándékodról le nem mondasz, nem jövök vissza. Hazaárulónak nem leszek a felesége. Nyomorogtunk husz éven át, fogunk tovább is, de becsületünket nem adjuk el”.

A levelet mely hozzánk jutott, a magyar nő honszerelmének drága bizonyítékaként őrizzük.

Ilyen asszonyok, — pedig sokan vannak ilyenek, — meg fogják őrizni a férfiak lelkében a hazaszereget, a törvénytisztelet eszményi magasztosságát.

Kispál urhoz egy ujhelyi ur kérvényt nyújtott be, melyben állást kér. Kaptak is az önkéntes ajánlközön s rögtön kineveztek kezelő tisztviselővé a meglehetősen rossz írásu urat s felhívták, hogy jelentkezék eskütételre. A kérvényező maga is megijedt a nagy szerencsétől, annál inkább, mert amint hire futott kinevezésének, nem a leghizelgőbb címmel diszitették fel uton-utfélen. Így esett meg, hogy ez az egy önkéntes sem bátorkodott bevonulni szolgálattételre s az eskü elől szépen elmenekült. — Mégis csak él az emberek lelkében valami abból az érzésből, amit becsületérzésnek neveznek!

Nagyon csodálkozunk azon, hogy mit akarnak Kispálék az általuk behelyettesítendő tisztviselőkkel? — Mit fognak ezek az alakok ott csinálni? Hiszen az ügykezelés teljes ismerete nélkül megse moecanhatnak. Azt sem tudják melyik ügy aktáit hol keressék. Utbaigazítást senki sem fog nekik adni, a nagy közönségből senki sem fog hozzájuk fordulni. Ha veszni fognak vagyunk, érdekek, jogok, — vármegyének népe tűrni fogja, de törvé-

nyes tisztviselőin kívül mások közgazgatását nem fogja elismerni. Hogy pedig valaki akaratán kívül alispánhoz, árvaszékhez járkaljon, erre csakugyan nem lehet csendőrökkel sem kényszeríteni. — A mi vármegyéknél oly nagy az irodai ügykezelés és oly sokágu, hogy erre csakis tehetőséges, buzgó tisztikar alkalmas, amely a viszonyokkal már teljesen ismerős. Volt pincérek és mesterlegényekkel itt nem lehet boldogulni.

— jan. 24.

Felhívás a polgársághoz. Ma, jan. 23-án falragaszok jelentek meg Sátoraljauhely város utcáin, melyeket a nagy közönség élénk érdeklődéssel olvas és amint a külső lelkéből is kitetszik, véleménye teljesen azonos a felhívásban foglaltakkal. A falragaszok szövege a következő:

Polgártársak! Pallavicini Alfréd, aki lemondó levelében azt írta, hogy az erőszakoskodás ellenkezik a lelkiületével, a legvadabb erőszakosságokat folytatja. Idehozott hetedhétországból egy gyűlevész bandát, s evvel akarja letörni becsületet küzdelmünket. Ezt a bandát ki kell közönségtől az emberek társaságából. Érezzék, hogy mikor a haza ellen feltámadtak, megszűntek emberek lenni. Se Pallavicini Alfréddel, se Kispál Sándorral, aki alispánként jött ide, se Konez Endre főispáni titkárral, se senkivel, aki Pallavicinittől bármilyen hivatalt vállal, tisztességes ember szóba ne álljon, kezét ne fogjon. Megvetés, utálat és gyűlölet kísérje őket mindenütt. Hajlékot, ételt, italt ne adjon se nekik se szolgáltnak senki. Szállodában, vendéglőben, kávéházban, cukrászdában be ne fogadják, ki ne szolgálják, üzletekbe, műhelyekbe be ne bocsássák s ne adjanak nekik semmit. Bérkocsis, fuvaros ne szállítsa őket, pincér, hordár, hajdu, szolga rendelkezésükre ne legyen. Legyen megvetett és átkozott mindenki, aki érintkezik velük. Aki elad nekik valamit, aki lakást ad nekik, aki szállítja őket, attól ne vegyünk mi semmit, annak a fogatán ne utazzunk. Akadt már fiákeres, aki egyszer szállította Pallavicinitt. akadt vendéglő, ahonnan sört kapott, akadt kereskedő, aki fát adott el nekik. Most még csak így jelezzük, hogy tudomásunk van ezekről, de ha ezután is megtörténik ilyen dolog, nyilvánosságunk hozzuk az illetők neveit. **Most legyünk erősek, most legyünk magyarok, akkor miénk lesz a diadal! Eljen a haza, vesszenek a hazaárulók!**

A miskolci installáció. Brezovay András Kristóf-huszár Borsod vármegyébe kivезényelt megyefőnök jan. 22-én d. e. 11 órakor tette le az esküt a magyar alkotmányra a miskolci székházban. Az eskütételnél egy, azaz 0. é. 1 bizottsági tag volt jelen, ez az egy is valami utbiztos. Ismerve az utbiztosok kormányhűségét — dacára, hogy a vármegye ad nekik nyeret — ezen nincs mit csodálkozni. Vigasztalhat az a tudat, hogy Zemplén utbiztosai nem voltak kaphatók hasonló szereplésre s hogy a miskolci installáló utbiztosnak már az apja is osztrák beamter volt a mult századbeli szomorú időkben. — Miskolci polgársága teljesen az ujhelyihez hasonlóan járt el. Házaira gyászlobogókat vont, minden tettlegességtől tartózkodott s a megyefőnök eskütétele alatt a magyar nemzet imáját, a himnust énekelték ezerek a vármegyház környékén. Brezovay urnak jegyzője nem lévén, egy idegen alakot nevezett ki vármegyei tb. főjegyzővé, aki orditva mondta el az esküt. A jegyzőkönyv hitelesítésére azonban itt még két bizottsági tagot sem sikerült fogni, egyedül az utbiztos „hitelesítette” azt. Félő, hogy az utbiztos a megyefőnöknek csinál jó utat. Rosz ómen, hogy épen utbiztost tudott csak fogni.

A „Kazinczy-kör“-ről.

— jan. 24.

Farkas Andor ur e lap legközelebbi száma egyikében meghúzza a halálharangot a „Kazinczy-kör“ ravatala fölött, egyuttal az ébresztő harsonába fújt.

Ugy látszik, hogy még most sem tudja feledni, hogy egy év előtti felszólalását illetéktelennek (és nem illetlenkedésnek) tartottam, mert egy voltam akkor s vagyok jelenleg is meggyőződve, hogy a kört s annak egész működését illető támadás s kritikánál nem a helyettes titkár volt illetékes — minden előleges megbeszélés nélkül — válaszolni úgy, mint ahogy tette, mely válasz alkalmas volt, mint ahogy a következmény mutatta is, meghasonlást idézni elő. De ez a múlté, erről nincs mit tárgyalnunk. Amennyire nem helyesletem akkori felszólalását, épp oly jogosnak tartom a jelenlegit, eltekintve egyes megjegyzésektől, amelyekkel nem értek egyet.

Tény az, hogy 1904. november-től, midőn a kör osztatlan bizalmát bíró s agilis elnöke annak vezetésétől visszalépett, az új alakulás még meg nem történt; meg nem történt pedig egyrészt azért, mert egyrészt mindnyájan éreztük, hogy e kör további működése szoros összefüggésben van volt elnökünk személyével s napról-napra vártuk a politikai helyzet új átalakulását, amely visszahozza őt ismét körünkbe s éppen ezért a választmány az új alakulást igyekezett minél inkább elhuzni, de azért működését be nem szüntette, hiszen 1905-ben 5 estélyt rendezett. Novemberben kellett volna újra az estélyek sorozatát megkezdeni, de hiszen mindnyájunk előtt közismert tény, hogy a politikai harc ez időben kezdett leg-erősebb lenni s hogy felolvasásaink helyét, a vármegyeháza termé s abban lepeésétől zongoránkat nem vehettük igénybe s valljuk be: a hangulat sem volt alkalmas estélyek megtartására s a kör működésének megindítására annyira nem, hogy már másodízben kísérlettem meg a választmány összehívását, első ízben egyáltalán összehozni sem lehetett, második ízben pedig hárman jöttünk össze s e három tagnál is eltérő volt a vélemény, amennyiben a kör befolyásos tagjai azon nézetüknek adtak kifejezést, hogy inter arma silent musica, ez általános nyomott hangulat nem alkalmas egy újabb ébredés megindítására s bár dr. Perényi József tanár ur a legnagyobb készséggel megígérte egy Toldi estély megtartását, ezt azonban a helyiség hiányában szintén el kelle ejtenünk.

Nem osztom Farkas Andor ur azon nézetét, hogy a körgyűlést hívja össze valaki, mert hiszen az összehívott körgyűlést teendője leend az új alakulás, a számadások felülvizsgálata s költségvetés megállapítása, melyeket a választmánynak elő kell készíteni s így az csak azután hívható össze, de meg lesz hiszen ezen felszólalásának azon eredménye, hogy talán összejönnek majd a választmány tagjai s sikerülend egy új alakulással új életre ébreszteni ezen igazán élni érdemes és szükséges kört, mely talán az egyedül amely városunk széthúzó társadalmát koronként összehozza s annyi amennyi szellemi élvezetet, szellemi tápot nyújt s akkor reméljük, hogy a cikkíró ur is, ki e kör fennállása s működését annyira óhajtja s szívén viseli, az ő irodalmi képzettségével egész odaadással oda fog hatni, hogy e szellemi táplálék minél több s minél élvezetesebb legyen. Hiszem, hogy ezen felszólalása után ez rövid idő kérdése, de ha addig is alkalom nyílik s helyiségünk akad arra, hogy a berekedt fülemile, az alvó vagy táncolni készülő leányzó, vagy nevezük a költői fantázia bármely meg-, vagy meg nem engedett nevén a kört, életjelt akarna adni, azt ne belefojtani igyekezzünk, hanem örüljünk neki, mert

nem az a fő, hogy Kazinczy-kör, szabad lyceum vagy bármily néven nevezzük is, amelynek rendezésével kapunk szellemi élvezetet, de az a fő, hogy kapjunk s ha kapunk olyas valomit, ami élvezet.

Dr. Hornyay Béla.

HÍREK.

Nőegyleti bál Nagymihályban.

Nagymihály, 1906. jan. 22.

A nagymihályi izr. nőegylet f. évi január hó 20-án a „Barnai“ szálló termeiben hangversenyyel és műkedvelői előadással egybekötött táncestélyt rendezett, amelynek egy anyagi, mint erkölcsi sikere minden várakozáson felüli. Az estély iránt már hetekkel ezelőtt széles körökben nagy érdeklődés nyilvánult, ami az ügyes rendezők érdeme elsősorban.

A tánemujságot egy, egy felvonásos bohózat a „Tíz van“ című előzte meg, melynek folyamán Kolozs Richárd remek hegedűjátékáról kell megemlékeznünk. Amily szívesen és élvezettel hallgatta a közönség Kolozs szép hegedűjátékát, épp oly kíváncsian várta az említett bohózat előadását, mert aki a szereplőket ismeri, biztosra vette, hogy a darab jól fog sikerülni.

S jóleső örömmel konstatálhatjuk, hogy ebbeli reményünkben nem csalatkoztunk, mert csakugyan ritka élvezetben volt részünk s a darab érdekes meseszövege s az abban előforduló dús szellemességtől sziporkázó ötletek és fordulatok percekig tartó tapsra ragadták a közönséget. A szereplők pedig egytől-egyig kitétek magukért. Jó volt az örökösön a közönséggel foglalkozó s emiatt ifjú nejét elhanyagoló dr. Trombay orvos szerepében dr. Eperjesy Lajos; Irén neje szerepét Buday Nelli annyi bajjal és közvetlenséggel adta, hogy alakítása dícséretére válhatott volna egy nagy művésznőnek is. Klárka, Irén huga szerepében Póányi Teréz remekelt, míg Ráskai Béla villanytelepi mérnök szerepében dr. Póányi Géza sok tapsot aratott. A holdkörös Dörgő Benő szerepében kitűnt Szöllösi Sándor, aki páratlan természetességgel mulatságos nagybácsi volt. Játéka állandó derültségben tartotta a közönséget. A siker legzajosabb s melegebb megnyilvánulása Horváth Sándornak jutott, aki Borbála vén kisasszony szerepében — mondhatni — szenilális művészetét teljes pompájában ragyogtatta. Már a színpadon való megjelenését viharos taps fogadta úgy, hogy sokáig nem is juthatott szóhoz.

Meg kell még emlékeznünk a műsoron nem szereplő Klein Sándorról, aki mint tüzőltó oly hűen és természetességgel utánozta a nagymihályi önkéntes tüzoltóság szolgálatában álló lengyel származású, „Péter“ név alatt közismeretes tipikus tüzoltót, hogy általános kacagásra és tapsra ragadta a közönséget.

Pièce de resistanceul dr. Hübsch Mórle lépett a dobogóra s templomi csöndben énekelte művésziessen előadott dalait, Telrammed belépőjét a „Lohengrin“-ből és a „Carmen“ indulót. A fiatal művész gyönyörűen iskolázott csengő hangja elbájozta a közönséget, mely nem birt betelni a szép énekkel s a zugó tapsviharra a művész még Hunyady László egy áriájával és néhány Rákóczy dallal kedveskedett a közönségnek.

Ez összevágó előadás gördülékenységére a fáradhatatlan rendezők, Horváth Sándor ügyes kezét dícséri.

Krónikánk nem volna teljes, ha meg nem emlékeznénk dr. Glück Samunéről, akit mint az izr. nőegylet elnöknőjét az érdem oroszlanrésze illet s aki fáradhatlan buzgalommal munkálkodott az estély sikerültén. Volt is fényes eredménye. Nemes jószívűségért, melynek sugallatára a jótékony szolgálatába állott, a szükkölködő szegények áldani fogják.

A modern technikának városunkban rövid ideje működő vívmánya a villany is, az est sikerének szolgálatába szegődött, amennyiben egy pompásan működő reflektor holdképében ámitotta a holdkörös Béni bácsit.

A bálon kiszolgáltatót ételek Barnai Andor kitűnő konyhájából, az italok jóhírű pincéjéből kerültek ki.

S. S.

— **Visszahelyezések.** Markó Gusztáv kassai kir. államépítészeti hivatali főnököt, ki Hönsehöz hasonlóan váratlanul Esztergomba lett áthelyezve, a kereskedelmi miniszter már szintén visszahelyezte Kassára. — Ugyanekkor visszahelyeztetett kassai állásába Brooser Mór iparfelügyelő is.

— **A rendőrkapitány szabadságon.** Schmidt Lajos rendőrkapitány folyó hó 20-án egy havi szabadságra utazott. A rendőrségi ügyek vezetését Kellner Sámuel rendőrkapitány vette át, míg a kihágási ügyeknél a bíraskodási jogkörrel dr. Bánóczy Kálmán helyettes polgármester bizatott meg.

— **A leányegylet tisztújító közgyűlése.** A sátoraljauhelyi izr. leányegylet, mely nemes intenciók által vezéreltetve immár négy éve áll a közjótékonyág érdeműs szolgálatában, f. hó 21-én d. u. tartotta meg ez évi tisztújító közgyűlést amelyre az egyesületnek rendes, mint pártoló tagjai nagy számban jöttek el. A lelkesedés spontán megnyilatkozása nyilvánult szerett díszelnőknőjük dr. Haas Bertalané urnó iránt, mikor állásáról leköszönvén őt ismét egyhangulag díszelnőkké választották. Az igazi elismerés jele ez a nemes urnó iránt, ki ezt a tiszteletreméltó egyesületet oly kiváló ügybuzgóság és szeretettel párosult jóindulattal vezérli. Az egyesület többi tisztviselői is méltán érdemelt dícséretben részesültek s közmelegedésre újból megválasztottak. E szerint maradt a régi gárda és pedig: elnök Egri Etelka, alelnök Fried Etelka, titkár Falk Mina, pénztárnok Bettelheim Ilona és ellenőr Zöldi Ilona. A propaganda-bizottság, mely igazán jól propagál, tanui a minden tekintetben sikerült mulatságok is megmaradt a régiben az egyesület számtalan szegény családot s árva leányt részesít évente segélyben. A vagyoni mérleg kedvező. A jövőre is áldásos működésükhöz sok sikert kívánunk.

— **Eljegyzések.** Dr. Szabó József ungvári ügyvéd eljegyezte Grosz Ignác nagymihályi lakos földbirtokos leányát Hermint. — **Mihalyovszky Péter** mocsári állami tanító eljegyezte **Puha Juliskát**, Puha Demeter nátafalvai rk. tanító leányát.

— **Szociáldemokraták gyászünnepélye.** A sátoraljauhelyi szociáldemokratapárt az orosz forradalom kitörésének egy éves évfordulója alkalmából folyó hó 22-én délután nyilvános népgyűléssel egybekötött gyászünnepélyt tartott a „Magyar Király“ szálloda tánctermében. Ebből az alkalomból Sátoraljauhelyben általános munkaszünet volt ennek tulajdonítható, hogy a népgyűlés terme zsúfolásig megtelt érdeklődő munkásokkal. Elsőben **Batisz Gyula** kömüvest választották meg elnöknek, **Weisz József** nyomdászt jegyzőnek, míg az ünnepi szónok **Werner Ernő** nyomdász volt. Őt negyedóra hosszán át fejtette az orosz forradalom előzményei kitérését, befolyását és párhuzamot vont a magyar és oroszországi állapotok között. Az ünnepi beszédet megelőzőleg a hallgatóság az elnök felszólítására kalaplevéve elénekelte a Marseillese nemzetközi munkásindulót és ugyanezzel az indulóval fejezték is be a gyászünnepélyt.

— **Köszönetnyilvánítás.** **Fuchs Miksa** ur a „Felruházó egyesület“ részére 5 koronát küldött be hozzám. Fogadj a nemes adományáért az egyesület nevében hálás köszönetemet. **Zinner Adolf** egyes. pénztáros.

— **A sátoraljauhelyi kölcsönösönsegélyző hitelszövetkezetnél** most folyik a II. évtársulat felszámolása. Az 5 év alatt, heti 1—1 koronával befizetett, 260 kor. értékű jegy tulajdonosa a felszámolásnál 297 kor. 68 fillért kap. A szövetkezet rendes évi közgyűlése f. é. január 28-án d. e. 11 órakor lesz a városház nagytérképében. Az üzletrészek kifizetése a közgyűlés után eszközöltetik.

— **Meghívó.** Az első sátoraljauhelyi izr. betegsegélyző egyesület 1906. január hó 27-én, szombat este 6 órakor az izr. népkönyha termében tisztújító közgyűlést melynek tárgysorozata: 1. Elnöki megnyitó. 2. Titkári és pénztárnoki jelentések az 1905-iki évről. 3. Tisztújítás. 4. Hat számvizsgáló tag választása. 5. Esetleges indítványok.

— **Vigyázatlanságból meglötte.** **Oláh János** sárospataki lakos vasárnap este a szomszédból hazatérve, asztalára tette töltött forgópisztolyát, melyet **Veres András** nevű barátja kezébe vett és nézegetett. Nehogy a revolvert véletlenségből elüsse, **Oláh** a forgópisztoly után nyult, melyet **Veres** abban a pillanatban vigyázatlanságból elsütött. A golyó bal tenyerét érte. Sérülése következtében a helybeli közkórházba hozták.

— **Körlevél a bodrogközi vasut ügyében.** Vettük és az érdekeltek valamint a nagyközönség tájékoztatására közöljük a következő meghívót: „A bodrogközi gazdasági vasut végrehajtó bizottságát f. é. január hó 30-án reggel 9 órára a megyei Kaszinó helyiségében tartandó közgyűlésre van szerencsém tisztelettel meghívni. Sátoraljauhely, 1906. jan. 20-án. Tisztelettel: **Kossuth János**, bizottsági jegyző.

— **69 éves öngyilkos.** **Rosenfeld Áron** kisczigándi lakos folyó hó 21-én este öngyilkossági szándékból egy Budapestről e célra hozott borotvával elmeszette nyakát. Az éles borotva keresztül vágta gégejét és légcsövét. Az öngyilkosságot azért követte el az öreg ember, mert nagyfokú idegességben szenved és a feletti elkeseredése is hozzájárult végzetes tettehez, hogy leánya néhány hónappal ezelőtt elhalt. Egy ízben már fölívágta mindkét kezén ütőereit, de akkor megmenekült az erőszakos haláltól. Eletveszélyes sebével tegnap a helybeli „Erzsébet“ közkórházba hozták.

— **Templom restauráció.** A homonnai rk. hívek régi temploma nagy átalakulásnak néz elébe. E héten a vállalkozók és építésszek egész raja jelent meg a parochián, amidőn is lejtartak a pályázatok. A templom restaurálását homonnai iparosok nyerték el, még pedig többen összetársulva.

— **Tánemujság.** A sárospataki állami tanítóképző ifjúsága 1906. febr. hó 3-án az intézet összes termeiben a zenekör alapja javára jótékony célu hangversenyyel egybekötött táncestélyt rendez. A táncestély kezdete 8 órakor. Személy-jegy: 2 kor. Usalád-jegy: 5 kor. Előre is jelezhetjük, hogy a képezdei ifjuság tánemujsága és hangversenye, tekintettel a művészi gonddal összeválogatott műsorra, fényesen fog sikerülni.

— **A pálinka áldozata.** Megyesi Mihályné orosi asszony e napokban este ittas állapotban beléesett az árokba s másnap reggel ott találták meg a 60 centiméter mély vízben megfullva, holtan. Mégis csak jó lenne az alkohol ellenes küzdelmet több figyelemre méltatni.

— **A tüdővész pusztítása.** A belügyminisztérium jelentése szerint 1905. október havában gümőkórban 5454 egyén halt el. E nagy halálozási számból Zemplénmegyére 78 halálozás esett.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

Ehler Gyula.

Csak oly otthonban

található fel a családi tűzhely boldogsága, ahol a gyermekek egészségesek és erősek. A legjobb szer gyermekek egészségének fenntartására a SCOTT-féle EMULSIÓ, mely a legfinomabb norvégiai gyógycsukamájolajból készül alfoszorsavas mészes nátron hozzáadásával.

Ahol SCOTT-féle EMULSIÓ használatban van, ott gyenge, beteg és növéskben visszamaradt gyermekeket nem találhatni. Minden gyermek előszeretettel veszi, mert a SCOTT-féle EMULSIÓ kellemes, édes ízű és a leggyengébb gyomru gyermek által is megemészthető. A SCOTT-féle EMULSIÓ valódiságának jele a „hátán nagy csukát vivő halász” védjegy.

Kapható minden gyógyszerárban.

Ezen lapra való hivatkozáskor és 75 fillér levélbélyeg bevétele ellenében minta üveggel bérmentve szolgál:

Dr. BUDAI EMIL
„Városi gyógyszerár”

BUDAPEST, IV., Váci-utca 34. 50.

Egy eredeti üveg ára: 2 K 50 f.

Legalább 5 korona napikereset!

Házimunka kötőgéptársaság
részére keresünk, mindkét nembeli egyéneket gépeinken való kötésre. Egyszerű és gyors munka, egész éven át otthon. — Előismeretek nem szükségesek, távolság nem határoz, a munkát mi értékesítjük.
Házimunka-kötőgép-társaság
Thos. H. Whittók és Társa
Budapest, IV. Havas-utca 3-177.
Prág, Petersplatz 7-177.

Sátoraljaujhely r. t. város polgármesterétől.

21514/1905. szám.

Árlejtési hirdetmény.

Sátoraljaujhely város képviselőtestületének 1905. évi 75-1932. sz. határozata alapján a városháza kiadóhivatalában naponta d. e. 10-12. hiv. órák közt megtekinthető és csakis ezen mintájú és minőségű 130 drb. utca névjelző és 1772 drb. az utca nevével is ellátott házszám tábla elkészítésére és szállítására ezennel árlejtést hirdetek.

Felhívtnak úgy az előnyben részesülő helybeli, mint más hazai iparosok, kik a versenytárgyaláson résztvenni óhajtanak, hogy zárt írásbeli ajánlataikat 200 korona készpénz, vagy óvadékképes értékpapirokból álló óvadékkal ellátva, a városházán 1906. február hó 7-én délelőtt 10 órakor a kiküldött bizottsághoz nyujtsák be.

A versenytárgyalási feltételek a városháza kiadóhivatalában a hivatalos órák alatt megtekinthetők s azoknak elfogadása az ajánlatban kitüntetendő, az elkésve érkezett, vagy e hirdetményt megelőző időben beadott ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Sátoraljaujhely, 1906. évi január hó 10-én.

Székely Elek,
polgármester.

Hirdetmény.

Értesítjük a t. cz. közönséget, hogy földbirtokokra és Sátoraljaujhelyben lévő házakra 10-75 évig terjedő

törlesztéses kölcsönöket

nyujtunk és régibb kölcsönöket olcsóbbakra átváltoztatunk.

Zemplénmegyei kereskedelmi, ipar, termény és hitelbank Sátoraljaujhelyben.

195/2. 1905. V. sz.

Árverési hirdetmény.

Alólirott bir. kiküldött, mint végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a varannói takarékpénztár végrehajtónak Karniol Dávid varannói lakos végrehajtást szenvedett elleni 180 kor., 210 kor., 330 kor. és 180 kor. s jár. iránti végrehajtási ügyében a végrehajtást szenvedettnél lefoglalt s 754 kor. 70 fillerre becsült több rendbeli cipők, bőrök, butorok stb.-ből álló ingóságok nyilvános bírói árverésen eladottnak s árverési határidőül 1906. évi február hó 6-ik napjának d. u. 2 órája Varannó községébe, végrehajtást szenvedett lakásához kitűzetik s ahhoz a venni szándékozók ezennel meghívtnak.

Kelt Varannón, 1906. évi január hó 16-án.

Sztankó László,
kir. bíró, irnok,
mint kikül. végrehajtó.

Kiadó lakás.

A Ronyva-kertben ujonnan épült, egy kényelmes lakás (2 szoba, konyha, pincze, veranda s minden szükséges mellékhelyiségekkel felszerelve) nagy veteményes és gyümölcsös kerttel, az udvarban jó vizű kuttal, elköltözés miatt azonnal átadható. Évi bére 360 korona. Az épületben több lakás nincs. Udvara tágas, magas kerítéssel körülvett.

Értesítést ad kiadóhivatalunk.

3, esetleg 4 szobás lakást

keresek május 1-ére, hol csak magam lakhatom. Ha némi kert is van, előnyösebb. Megkeresést január 28-ikig kérek.

Blasek Jenő,
Sátoraljaujhely.

Meghívás.

A „Hegyalja-Mádi Takarékpénztár”

részvényesei

1906. évi február hó 11-én délután 2 órakor

az intézet helyiségében tartandó

XXXIV. rendes közgyűlésre

ezennel tisztelettel meghívtnak,

Tanácskozás tárgyai:

1. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése a lefolyt üzleti évről.
2. A mérleg és az osztalék megállapítása, valamint a nyereség felosztására vonatkozó határozat.
3. Az igazgatóság és felügyelő-bizottságnak a felmentvény megadása.
4. Egy igazgatósági tagnak választása a szerencsi fiókhoz.
5. Intézeti ház építésének befejezése.
6. Értékpapírok feletti intézkedés.
7. Esetleges indítványok.
8. A jegyzőkönyv-hitelesítők megválasztása.

Az igazgatósági és felügyelő-bizottsági jelentések február 2-től kezdve az intézet helyiségében megtekinthetők.

(50. §.) Azon részvényes, ki a közgyűlésen személyesen vagy meghatalmazottja által kíván részt venni, tartozik részvényeit a közgyűlés megnyitásáig, elismervény mellett, az igazgatóságnál a közgyűlés tartamára letenni és a közgyűlésen csakis ily elismervényt nyert részvényesek s meghatalmazottjaik vehetnek részt a tárgyalásban s határozathozatalban.

Kelt Mádon, 1906. január hó 22-én.

Az igazgatóság.

Lakás kiadó.

Egy négy szobából és mellék-helyiségekből álló lakás f. évi május hó 1-étől kiadó.

Bővebbet Zinner Henriknéf.

Meghívó.

A sátoraljaujhelyi Takarékpénztár

Sátoraljaujhelyben

1906. évi február hó 11-én délután 2 órakor

az intézet helyiségében tartja

XL. évi rendes közgyűlését

melyre a t. cz. részvényesek ezennel meghívtnak.

A közgyűlés tárgyai:

1. Az igazgatóság jelentése az elmúlt üzletév lefolyása és annak eredményéről.
2. A felügyelő bizottság évi jelentése.
3. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság részére a felmentvény megadása feletti határozat.
4. Az 1905. évi mérleg és az osztalék feletti határozat.
5. Esetleges indítványok.

Az évi zárszámadás nyolcz nappal a közgyűlés előtt az intézet helyiségében megtekintés végett kifüggesztetik.

Sátoraljaujhely, 1906. január hó 10-én.

Az igazgatóság.